त्रिभिर्भवद्भिर्हि विना नाहं जीवितुमुत्सहे। धर्म्मार्थकामरहितो रोगार्त इव दुःखितः। ७८०
न शौरिणा विना पार्थो न शौरिः पाण्डवं विना। नाजेयोऽस्त्यनयोर्लोके कृष्णयोरिति मे मतिः।
अयञ्च बलिनां श्रेष्ठः श्रीमानपि वृकोदरः। युवाभ्यां सहितो वीरः किं न कुर्य्यान्महायशाः।
सुप्रणीतो बलौघो हि कुरुते कार्य्यमुत्तमं। अन्धं बलं जडं प्राज्ञः प्रणेतव्यं विचक्षणैः।
यतो हि निम्नं भवति नयन्ति हि ततो जलं। यतश्छिद्रं ततश्चापि नयन्ते धीवरा जलं।
तस्मान्नयविधानज्ञं पुरुषं लोकविश्रुतं। वयमाश्रित्य गोविन्दं यतामः कार्य्यसिद्धये। ७८५
एवं प्रज्ञानयबलं क्रियोपायसमन्वितं। पुरस्कुर्व्वीत कार्य्येषु कृष्णं कार्य्यार्थसिद्धये।
एवमेव यदुश्रेष्ठ यावत्कार्य्यार्थसिद्धये। अर्जुनः कृष्णमन्वेतु भीमोऽन्वेतु धनञ्जयं। नयो जयो बलञ्चैव विक्रमे सिद्धिमेष्यति।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्तास्ततः सर्व्वे भ्रातरो विपुलौजसः। वार्ष्णेयः पाण्डवेयौ च प्रतस्थुर्म्मागधं प्रति।
वर्चस्विनां ब्राह्मणानां स्नातकानां परिच्छदं। आच्छाद्य सुहृदां वाक्यैर्म्मनोज्ञैरभिनन्दिताः।
अमर्षादभितप्तानां ज्ञात्यर्थं मुख्यतेजसां। रविसोमाग्निवपुषां दीप्तमासीत्तदा वपुः। ७९०
हतं मेने जरासन्धं दृष्ट्वा भीमपुरोगमौ। एककार्य्यसमुद्यन्तौ कृष्णौ युद्धेऽपराजितौ।
ईशौ हि तौ महात्मानौ सर्व्वकार्य्यप्रवर्त्तिनौ। धर्म्मकामार्थलोकानां कार्य्याणाञ्च प्रवर्त्तकौ।
कुरुभ्यः प्रस्थितास्ते तु मध्येन कुरुजाङ्गलं। रम्यं पद्मसरो गत्वा कालकूटमतीत्य च।
गण्डकीञ्च महाशोणं सदानीरान्तथैव च। एकपर्व्वतके नद्यः क्रमेणैत्याव्रजन्त ते।
उत्तीर्य्य सरयूं रम्यां दृष्ट्वा पूर्व्वाञ्च कोशलां। अतीत्य जग्मुर्म्मिथिलां मालाञ्चर्म्मण्वतीं नदीं। ७९५
अतीत्य गङ्गां शोणञ्च चयस्ते प्राङ्मुखास्तदा। कुशचीरच्छदा जग्मुर्म्मागधं क्षेत्रमच्युताः।
ते शश्वद्गोधनाकीर्णमम्बुमन्तं शुभद्रुमं। गोरथं गिरिमासाद्य ददृशुर्म्मागधं पुरं।
इतिश्री महाभारते सभापर्व्वणि जरासन्धबधपर्व्वणि कृष्णपाण्डवमागधयात्रायामूनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
॥ श्रीवासुदेव उवाच ॥ एष पार्थ महान्भाति पशुमान्नित्यमम्बुमान्। निरामयः सुवेश्माढ्यो निवेशो मागधः शुभः।
वैहारो विपुलः शैलो वराहो वृषभस्तथा। तथा ऋषिगिरिस्तात शुभाश्चैत्यकपञ्चमाः।
एते पञ्च महाशृङ्गाः पर्व्वताः शीतलद्रुमाः। रक्षन्तीवाभिसंहत्य संहताङ्गा गिरिव्रजं। ८००
पुष्पवेष्टितशाखाग्रैर्गन्धवद्भिर्म्मनोरमैः। निगूढा इव लोध्राणां वनैः कामिजनप्रियैः।
गृद्रायां गौतमो यत्र महात्मा संशितव्रतः। श्रीशैनर्य्यामजनयत्काक्षीवाद्यान्सुतान्मुनिः।
गौतमस्य चयात्तस्माद्यथाऽसौ तत्र सद्मनि। भजते मानवं वंशं स नृपाणामनुग्रहः।
अङ्गवङ्गादयश्चैव राजानः सुमहाबलाः। गौतमचयमभ्येत्य रमन्ते स्म पुराऽर्जुन।
वनराजीस्तु पश्येमाः पिप्पलानां मनोरमाः। लोध्राणाञ्च शुभाः पार्थ गौतमौकःसमीपजाः। ८०५
अर्व्वदः शक्रवापी च पन्नगो शत्रुतापनौ। स्वस्तिकस्तालयश्चात्र मणिनागस्य चोत्तमः।
अपरिहार्य्या मेघानां मागधा मनुना कृताः। कौशिको मणिमांश्चैव चक्राते चाप्यनुग्रहं।
एवं प्राप्य पुरं रम्यं दुराधर्षं समन्ततः। अर्थसिद्धिन्त्वनुपमां जरासन्धोऽभिमन्यते। वयमासादने तस्य दर्प्पमद्य हरेम हि।